

zodpověděl nejvyšší správní soud kladně. Šlo však v uvedených případech jediné a výlučně o otázku pojistné povinnosti a správnost názoru nejvyššího správního soudu vyplývá i z ustanovení § 17, odst. 3 zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb., který zaměstnavateli dává možnost, aby, má-li pochybnosti o pojistné povinnosti osoby u něho zaměstnané, kterou z opatrnosti přihlašuje, učinil písemnou výhradu a tuto pojistnou povinnost popřel.

Závaznost přihlášky může se totiž týkat jen pojistné povinnosti určitého služebního poměru a jeho trvání (srovnej nález Boh. A 11.654/35).

Jinak je tomu však stran ostatních údajů, které v přihlášce též mají být uvedeny.

Zákon o sociálním pojištění neposkytuje na rozdíl od shora uvedeného případu opory pro názor, že by i tyto údaje byly pro zaměstnavatele tak závazné, že by nemohl během řízení jich opravit.

Nález ze dne 30. září 1938, č. 7221/35-6.

Z ustanovení odst. 2, § 16 nařízení č. 252/1933 Sb. a odstavce 2 a 3, § 23 zákona č. 204/1932 Sb. nemá obecní zaměstnanec právního nároku vůči obci, aby podala průkaz, že opatření podle tohoto nařízení není k zachování rovnováhy v jejím hospodářství zapotřebí.

Úřad stál na stanovisku, že provedení průkazu podle odst. 2, § 16 vl. nař. č. 252/33 Sb. spadá do volného rozhodování obce a že obecnímu zaměstnanci nepřisluší právní nárok vůči obci, aby takový průkaz, jímž by byla vyloučena platnost ustanovení § 23 cit. zákona i v tomto oboru, provedla. Podle názoru nejv. správn. soudu je toto stanovisko úřadu správné. Z dikce ustanovení odst. 2, § 16 cit. nařízení, že ustanovení § 23 zákona č. 204/1932 Sb. z. a n. platí, pokud příslušná veřejnoprávní korporace (ústav) n e p r o k á ž e, ž e . . . , nedá se dovodit, že by předpis ten zakládal právní povinnost obce zmíněný průkaz s uvedeným právním účinkem provést a že by zákonodárce chtěl přiznati právní nárok obecním zaměstnancům vůči obci, aby takový průkaz podala.

Nález ze dne 3. října 1938, č. 3024/35-5.

Literární zprávy

Dr. Oldřich Choděra: **Výklad k zákonu o soukromých zaměstnancích.** Nákladem Jednoty čsl. soukromých úředníků, dílovedoucích a zřízenců. V Praze 1938, stran 317, váz. v celoplátěné vazbě Kč 25.—.

Zakrátko po vyjití zákona o soukromých zaměstnancích (154/1934 Sb. z. a n.) předložil autor veřejnosti prvou příručku,